

Kız ve Tavuk

Jane MEADOW

Kız ve Tavuk

Jane MEADOW

Lucy, büyükbabası Çiftçi Tom ile bir çiftlikte yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı, yaşına göre küçüktü, sıcak açık kahverengi bir teni ve iki alçak örgüyle bağlanmış omuz hizasında dalgalı kestane rengi saçları vardı. Büyük ela gözleri merakla parlıyordu. Kırmızı-beyaz çizgili bir tişörtün üzerine hardal sarısı bir tulum ve yeşil lastik çizmeler giyiyordu. Kırmızı bir bandana saçlarını arkada tutuyordu. Lucy bütün hayvanları severdi ama bir tavuk gözüne çarptı.

O tavuk Daisy'ydi. Zencefil kahverengi benekli, yumuşak krem beyazı tüyleri, parlak kehribar rengi gözleri ve sarkık kırmızı bir ibiği vardı. Bir kuyruk tüyü hafifçe eğiydi ve sol bacağıının etrafında ince mavi bir halka vardı. Daisy çiftlikteki en meraklı tavuktu. Diğer tavuklar yeri eşelerken Daisy hep yeni bir şeyi inceliyordu. Başını yana eğip parlayan ya da tuhaf olan her şeye bakardı.

Lucy'nin büyükbabası Çiftçi Tom, Daisy'nin şaklabanlıklarına sık sık gülerdi. Uzun boylu ve geniş omuzluydu, yanık tenliydi, kısa kırlaşmış kahverengi saçları ve gür bir bıyığı vardı. Solmuş mavi kot tulum ve hasır şapka giyerdi. "Bu tavuk bir kediden daha meraklı," dedi. Lucy başını salladı. Daisy'nin merakının bazen başını derde soktuğunu fark etmişti. Bir keresinde Daisy alet kulübesine girip bir kovayı devirmişti. Başka bir sefer de bir korkuluğun parlak düğmesini gagalamıştı.

Lucy, Daisy'yi daha yakından izlemeye karar verdi. Benekli tavuğu çiftlik avlusunda takip etti. Daisy her şeyi keşfediyordu: paslı bir sulama kabı, bir yaprak yığını, unutulmuş bir bot. Her yeni nesne kehribar gözlerini parlatıyordu. Lucy, Daisy parlak bir kaşığı incelerken güldü. "Sen çok meraklısın," dedi Lucy. Daisy sanki onaylıymuş gibi yumuşakça gıdakladı. Lucy aralarında sıcak bir dostluğun büyüdüğünü hissetti.

Güneşli bir öğleden sonra Daisy ahırın yanında parlak kırmızı bir top buldu. Onu gagaladı ve top yuvarlanıp gitti. Daisy heyecanla gıdaklayarak topun peşinden koştu. Top sebze bahçesine yuvarlandı ve Daisy onu izledi. Marulların üzerine bastı ve havuçları dağıttı. Çiftçi Tom bu dağınıklığı görüp iç çekti. "Daisy, seni meraklı tavuk!" dedi. Lucy koşarak geldi. "Özür dilerim büyükbaba. Daisy dağınıklık yapmak istemedi." Çiftçi Tom başını salladı ama gülümsedi.

Lucy uzun uzun düşündü. Daisy'nin keşfetmek için güvenli bir şeye ihtiyacı vardı. "Büyükbaba, Daisy'nin oynaması için özel bir yer yapabilir miyim?" diye sordu. Çiftçi Tom bıyğını sıvazladı. "Bu güzel bir fikir, Lucy. Hadi ona güvenli şeyler bulalım." Eski kutular, pürüzsüz taşlar ve asılı bir ip topladılar. Lucy bunları avlunun bir köşesine yerleştirdi. Daisy parlak kehribar gözleriyle izledi, eğri kuyruk tüyü seğiriyordu.

Ertesi gün Lucy, Daisy'ye yeni oyun alanını gösterdi. Daisy dikkatle ileri bir adım attı, sonra pürüzsüz bir taşı gagaladı. Gagasıyla onu itti ve yuvarlanışını izledi. Sonra delikli bir kutuyu inceledi. Başını içine soktu ve mutlulukla gıdıkladı. Lucy ellerini çırpıttı. "Hoşuna gitti, değil mi Daisy!" dedi. Daisy tüylerini kabarttı ve huzur içinde yeri eşeledi.

Diğer tavuklar Daisy'nin eğlencesini fark etti. En küçük tavuk olan Pip uzaktan izliyordu. Kabarık altın kahverengi tüyleri ve minik soluk bir ibiği vardı. Pip utangaç ve temkinliydi. Katılmak istiyordu ama korkuyordu. Lucy, Pip'in bir saman balyasının arkasına saklandığını gördü. "Sorun değil, Pip," dedi Lucy nazikçe. "Gel ve bak." Ama Pip geride kaldı, koyu yuvarlak gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Lucy bütün tavuklar için oyunlar yapmaya karar verdi. Alçak bir dala bir boncuk dizisi astı. Daisy onu gagaladı ve sallanmasını sağladı. Kütükler ve taşlarla küçük bir engelli parkur yaptı. Tavuklar üzerinden ve etrafından zıplayabiliyordu. Lucy ayrıca saman ve tohumlarla dolu bir eşeleme kutusu yaptı. Tavuklar ödül için eşelemeyi çok sevdi. Daisy öncülük ederek diğerlerine her oyunun nasıl oynandığını gösterdi.

Çiftçi Tom verandadan izliyordu. Lucy'ye gülümsedi. "Gerçekten bir fark yarattın, Lucy," dedi. "Daisy'nin merakı artık güzel bir şey." Lucy'nin yüzü aydınlandı. Gurur duydu. Daisy gıdaklayıp kasılarak yürüdü, sarkık ibiği zıplıyordu. Diğer tavuklar yeni oyunları keşfetmeye hevesli bir şekilde onu izledi. Çiftlik avlusu mutlu gıdaklamalar ve eşelemelerle doldu.

Pip hâlâ uzaktan izliyordu. Bir adım yaklaştı, sonra bir adım daha. Daisy, Pip'i fark etti ve yanına yürüdü. Bir boncuğu nazikçe gagalayıp sallandırdı. Pip başını yana eğdi. Yavaşça ileri bir adım attı ve o da boncuğu gagaladı. Lucy nefesini tuttu. Pip yumuşakça gıdıkladı, sonra eşeleme kutusunda Daisy'ye katıldı. Lucy'nin kalbi sevinçle doldu. Pip sonunda katılıyordu.

O günden sonra Pip grubun bir parçasıydı. Hâlâ utangaçtı ama oyunları çok seviyordu. Daisy ve Pip arkadaş oldu. Daisy öncülük ediyor, Pip de her gün biraz daha kendine güvenerek onu izliyordu. Lucy onları izleyip gülümsedi. "Her tavuğun kendine özgü bir kişiliği var," dedi Çiftçi Tom'a. "Daisy cesur, Pip ise nazik. Ama ikisi de oynamayı seviyor." Çiftçi Tom başını salladı. "Tıpkı insanlar gibi," dedi.

Lucy tavuklara bakmaya devam etti. Oyunların güvenli ve eğlenceli olmasını sağladı. Daisy'nin incelemesi için yeni nesneler ekledi: bir ayna, bir lastik top, küçük bir zil. Daisy zili çok sevdi. Onu gagaladı ve zil çaldı. Diğer tavuklar koşarak geldi. Lucy güldü. "Sen gürültücü bir tavuksun, Daisy!" dedi. Daisy gururla gıdıkladı, kehribar gözleri parlıyordu.

Çiftçi Tom oyun alanının etrafına küçük bir çit yaptı. "Artık Daisy bahçeye kaçamaz," dedi. Lucy ona teşekkür etti. Daisy'nin hâlâ meraklı olacağını biliyordu ama artık keşfetmek için güvenli bir yeri vardı. Daisy bunu anlamış gibiydi. Oyunların yanında kaldı, gagalayıp eşeledi. Diğer tavuklar da mutluydu. Oynayıp keşfetmek için kendi alanları vardı.

Bir akşam Lucy, Çiftçi Tom ile verandada oturdu. Daisy Lucy'nin kucagında oturmuş, yumuşakça gıdaklıyordu. Pip de yakında kıvrılmıştı. "Biliyor musun Lucy," dedi Çiftçi Tom, "Daisy'nin merakı başta bir sorundu. Ama sen onu güzel bir şeye dönüştürdün." Lucy başını salladı. "Bence her hayvanın kendine özgü bir kişiliği var," dedi. "Daisy meraklı, Pip utangaç, diğerleri de birbirinden farklı. Ama hepsinin dostluğa ve eğlenceye ihtiyacı var."

O günden sonra Lucy ve Daisy en iyi arkadaş oldu. Daisy'nin merakı hiç azalmadı ama artık belaya değil, oyunlara ve kahkahalara yol açıyordu. Çiftlik daha mutlu bir yerdi. Lucy dostluğun beklenmedik yerlerde, hatta meraklı bir tavukla bile büyüyebileceğini öğrendi. Eğri kuyruk tüyü ve sarkık ibiğiyle Daisy ise hepsinin en mutlu tavuğuydu. Sevildiğini bilerek huzur içinde gıdaktı.